

ABDIJ SINT BENEDICTUSBERG VAALS

December 2018

Dierbare Oblaten en Vrienden,

Dit jaargetijde is er een van terugkijken. De twaalf maanden van 2018, de twee en vijftig weken, de driehonderd vijf en zestig dagen trekken aan ons oog voorbij. Van sommigen bewaarden wij een nauwkeurige herinnering, anderen zijn ons maar vaag of nauwelijks bijgebleven. Om al het mooie weer terug te zien in onze geest hoeven wij geen moeite te doen; het springt ons vanzelf in het oog. Maar ook het grote verdriet, wanneer dat ons dit jaar overkwam, ligt nog heel voelbaar dicht aan de oppervlakte. Zoveel is er ook dat ons, al bladerend in ons geheugen, weer te binnen schiet. Maar heel veel ligt diep weggeborgen in ons onderbewustzijn. Onze dromen brengen het misschien nog ooit in de meest onwaarschijnlijke combinaties naar boven. Wij zijn mensen met een geschiedenis, wij komen uit een geleefde ruimte van ons leven, wij zien allemaal terug op een afgelegde weg. Dat was 2018.

Herinneren is ook een wezenlijk element in de godsdienst van Israel en niet minder in ons katholieke geloof. In onze geloofsbelijdenis gaat het vaak over feiten in de tijd en de geschiedenis, waarop wij kunnen terugkijken. Jezus Christus, geboren uit de Maagd Maria, geleden onder Pontius Pilatus, gekruisigd, gestorven en begraven, de derde dag verreezen uit de doden. Het zijn voor ons in de tijd bepaalde heilsfeiten en wij vieren ze in de liturgie, vooral in de Heilige Eucharistie. Ons geloof gaat niet over ideeën maar over gebeurtenissen. Niet over onze beelden en opvattingen van God, maar over de daden van God die Hij Zelf werkelijk aan en in en voor onze wereld verricht heeft.

Juist met deze einde-jaars-gedachten in mijn hoofd, trof mij onlangs een woord van Sint Paulus in de brief aan de christenen van Filippi: *Ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat vóór me ligt* (Fil 3,13). Paulus legt de volle nadruk niet op het verleden maar op de toekomst. Een auteur als Gregorius van Nyssa (+394) geeft daarbij als commentaar dat voor ons als christenen datgene wat vóór ons ligt, onmetelijk veel groter is dan datgene wat achter ons ligt. Natuurlijk kunnen en willen wij ons verleden niet ontkennen. Alles wat wij hebben en zijn, hebben wij ontvangen, dus: in het verleden. Maar terugkijken zou – in deze specifieke context - voor Sint Paulus betekenen: stilstaan. Wie omziet, probeert zich ergens aan vast te klampen. Zo iemand wil greep op het leven houden en kan niets nieuws in zijn/haar leven toelaten. Voor zo iemand kan de toekomst alleen maar brengen wat in het verleden zijn wortels heeft. *Wat er was, zal er altijd weer zijn. Wat er is gedaan, zal altijd weer worden*

gedaan. De geschiedenis, ook mijn persoonlijke geschiedenis, zou dan alleen maar de gevolgen tonen van eerdere oorzaken. *Er is niets nieuws onder de zon* (Pred 1,9).

Met zo'n naar het verleden gewende instelling komen wij echter in tegenspraak niet alleen met de naar voren gerichte levenshouding van Paulus, maar ook met een ander inzicht, dat namelijk *de wereld door het Woord van God geordend is, dat dus het zichtbare uit het onzichtbare ontstaan is* (Hebr 11,3). Alles wat nu nog voor ons *onzichtbaar* is, doordat het nog in de toekomst ligt, is niet zozeer het gevolg van het *zichtbare* verleden, maar meer nog van het altijd en nog steeds scheppende *Woord van God*. Het zijn minder de welomschreven oorzaken uit het verleden die de vorm van onze toekomst vastleggen. Die toekomst ontstaat ten laatste vanuit een Wijsheid die zich aan onze greep onttrekt. Zozeer dat zij allerlei verrassingen in zich bergt en onvoorspelbaar is. Niemand van ons kan immers in de kaarten kijken van de eeuwige Wijsheid. *Zie, ik maak alles nieuw* (Apok 21,5).

Zich *uitstrekken naar wat voor ons ligt*, uitzien naar het nog onbekende, is de natuurlijke beweging van het geloof en van het vertrouwen in dat scheppende Woord. Wij kunnen de grote open ruimte van het Nieuwe Jaar binnengaan en er vol verwachting naar verlangen als een kind op Kerstmorgen. Alles wat ons tot nu toe gegeven is, is ons gegeven om toegerust te staan en met een open hart te ontvangen wat Gods Liefde voor ons klaar heeft gelegd.

Maar daarmee wordt een verstandig en zorgvuldig beleid inzake onze dagelijkse werkelijkheid niet overbodig, integendeel. Onderstaand woordje van pater Prior, p. Joannes-Maria Touw, wil dat toelichten.

Bericht van de kellenaar (econoom)

Als U een dezer dagen in onze spreekkamers bent geweest, heeft U waarschijnlijk de nieuwe verwarming (infrarood stralers) gezien. De afgelopen jaren hebben we 274 zonnepanelen

op ons dak laten leggen om onze verwarming grotendeels van het gas (centrale verwarming) af te halen en over te gaan op elektrische (infrarood) verwarming. In de komende maanden hopen we dit ook op andere plaatsen in ons abdijgebouw te realiseren. Dit heeft voordelen voor het milieu en de portemonnee !

Dergelijke grote projecten kunnen we alleen aanvangen met substantiële steun. Die hebben we dan ook gekregen van het solidariteitsfonds van de Nederlandse religieuzen (KOS). Want onze inkomsten en uitgaven zijn ernstig uit balans geraakt. Voorheen ontvingen we regelmatig flinke bedragen uit erfenissen of legaten. Maar dit is de laatste jaren drastisch afgenomen. Vandaar dat ik U, onze vrienden, wil wijzen op de mogelijkheid onze abdij in uw testament op te nemen.

Daarnaast wil ik U wijzen op de mogelijkheid om een misfundatie te stichten. Het komt immers voor, dat kinderen of andere familieleden de wenselijkheid niet onderkennen om na de dood heilige Missen voor de zielenrust van hun dierbaren op te laten dragen. U kunt daarom vooraf een aantal Missen bij ons vastleggen die we na uw dood zullen opdragen. Zo steunt U de abdij en bevordert U uw zielenrust.

Voor alle duidelijkheid: de abdij is niet in directe financiële nood, maar naar de toekomst toe zullen de tekorten misschien gaan oplopen. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om ieder te danken voor de vele steun die we nu reeds van zoveel kanten ontvangen.

fr. Joannes-Maria Touw

Uit het leven van de gemeenschap

Op dinsdag 21 augustus zijn wij als gemeenschap op bedevaart geweest naar het graf van Sint Willibrord, de patroon van de Nederlandse kerkprovincie, in Echternach (Luxemburg). Een deskundige gids leidde ons rond door de basiliek en het aangrenzende museum. Op een weijtje aan de oever van een meer gebruikten wij onze lunch, overvloedig!, terwijl de zon aan straalde aan een blauwe hemel,— het was een bijna evangelische scène. Op de terugweg naar huis hebben wij onze broeders in de abdij van Clervaux bezocht, die ons met alle hartelijkheid ontvingen.

Van vrijdagavond 6 oktober tot maandagmorgen 8 oktober had voor de vijftigste maal het jaarlijkse congres van de *Associatio Sanctus Benedictus Patronus Europae* plaats. Plaats van handeling was het Congrescentrum, annex diocesaan grootseminarie, te Rolduc, niet ver van ons vandaan. Een onderdeel van het congres was de viering van de geconcelebreerde Heilige Eucharistie in onze abdijkerk, gevolgd door een voordracht: *Magis prodesse quam praeesse* (RB 64,8), waarvan U de tekst op onze website kunt vinden (https://www.benedictusberg.nl/files/archief_2018/Voordracht%20V%20Abt_CongresASBPE_2018.pdf).

GEDurende drie weken in de maand oktober heb ik geen voornamelijk met pastorale bezoeken gevulde reis gemaakt naar kloosters in de Verenigde Staten en Canada. Ik bracht een dankbaarheidsbezoek aan de abdij van Clear Creek (Oklahoma), welke ons nu al meer dan vier jaar enkele van haar monniken uitleent om ons te helpen (www.clearcreekmonks.org). Verder was ik in de priorij: *The Immaculate Heart of Mary* in Westfield (Vermont; www.ihm.westfield.com), in de abdijen van *Saint-Benoît-du-Lac* (Québec; www.abbaye.ca) en van *Sainte-Marie de Deux-Montagnes* (Montréal; www.abbayesaintemarie.ca). Vijftig jaar geleden zou zo'n reis niet zo gevarieerd zijn geweest. Vandaag is elke gemeenschap veel sterker een eigen stempel gaan dragen. De ligging van de kloosters samen met de architectuur van de gebouwen heeft altijd al aan iedere gemeenschap een heel eigen karakter gegeven. Maar nu heeft men op elke plaats ook zijn eigen keuzes gemaakt, in bijvoorbeeld de vormgeving en de

inhoud van de liturgische getijden. Mooi om te zien hoe daarbij de onmiskenbare “familietrekken” van onze congregatie van Solesmes, zoals de liefde voor de liturgie en het arbeidzame broederlijke/zusterlijke gemeenschapsleven, een grote zichtbare eenheid in stand houden.

Op het feest van Allerheiligen heeft de nuntius, Mgr. dr. Aldo Cavalli, ons met een bezoek vereerd. Hij heeft met ons de Heilige Eucharistie gevierd en een krachtig woord gesproken over de voor iedereen zonder uitzondering geldende roeping tot heiligheid. Op zondag 11 november heeft onze medebroeder p. Jan Smeets zijn 70-jarig professiejubileum gevierd. Een kleine 14 dagen later hebben wij afscheid genomen van onze Senegalese medebroeder, fr. Emmanuel Mendy.

Hij heeft in de anderhalf jaar dat hij bij ons is geweest, de gemiddelde leeftijd van de gemeenschap flink omlaag gebracht, al was het maar voor even. Hij heeft met hulp van p. Martin Werry leren boekbinden en zich met hulp van br. Max Slenter verder kunnen bekwamen in het schilderen van iconen. Wij zullen de schoonheid van zijn spel op de kora missen. Tenslotte hebben wij de maand november en het liturgisch jaar beëindigd met onze jaarlijkse retraite, ons gegeven door p. Nikolaas Sintobin s.j. (<http://nikolaassintobin.blogspot.com>).

Fr. Emmanuel op de kora

Voor degenen onder U die zich graag willen aansluiten bij onze Kerstliturgie, geef ik hier nog de tijden van enkele vieringen. Op de vooravond van Kerstmis, maandag 24 december, zingen wij de Metten om 20.30 uur. Rond 23 uur begint de Nachtmis. De Laudens van Kerstmis zijn op Kerstdag om 7 uur, gevolgd door de Dageraadsmis in de crypte om 7.45 uur. De Dagmis van Kerstmis is zoals normaal om 9.30 uur, met de Vespers om 17 uur. Verdere gegevens kunt U vinden op onze website. Een bijzonder moment is ook altijd de Completen op de laatste dag van het jaar, 31 december. Die besluiten wij met een overtuigende lofzang, het Te Deum. Wij kunnen niet beter de toekomst binnengaan dan door met hartgrondige dankbaarheid Gods barmhartige zorg voor al zijn kinderen te bezingen. Een door Hem gezegend Nieuw Jaar wensen wij U allen.

+fr. Adr. Lenglet,

Abdij Sint-Benedictusberg, Vaals

Abdij Sint Benedictusberg • Mamelis 39 • 6295 NA Lemiers
Rabobank: BIC RABONL2U • IBAN NL85 RABO 0155 6011 72
www.benedictusberg.nl • abdij@benedictusberg.nl

Ontvangt u deze brief nog per post, terwijl u een e-mail adres heeft? Geef dan uw e-mail adres op via adressenadmin@benedictusberg.nl om de brief digitaal te ontvangen. Zo helpt u mee papier, tijd en kosten te besparen. Alvast hartelijk dank!